

עת"א 18191/03/17 - עמית חדד נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 18191-03-17 חדד נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	עמית חדד
נגד	
המשיבים	1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירה כנגד החלטת הממונה על עבודות שירות המורה על הפקעת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר במתקן כליאה.

העותר נדון ביום 17.2.16 בת.פ. 32984-11-14 (מחוזי תל אביב) לשלושה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות לאחר שהורשע בעבירות של תקיפה סתם, איומים והטרדה מינית וזאת החל מיום 13.4.16.

ביום 13.4.16 התייצב העותר לקליטה והצבה, הוסברו לו הנהלים והוא נשלח למקום עבודה - "פתחון לב" בראשל"צ.

ביום 3.5.16 התקיימה שיחת בירור ראשונה בשל בקשתו של העותר לעבור למקום עבודה אחר מזה לו שובץ ושיבוצו שונה ל"יהדות בוכרה".

ביום 18.5.16 התקיימה שיחת בירור נוספת בשל העדרויות ללא רשות, העותר הוזהר בחומרה והוחזר למקום העבודה.

למן חודש יוני 2016, חדל העותר להתייצב לעבודה למעט שני ימים בהם התייצב לעבודה, הציג באופן חלקי אישורי מחלה ולא נענה לזימון שקיבל לבדיקת רופא לבחינת טענותיו.

לעותר נשלח זימון לשימוע בדואר רשום לכתובת אותה מסר לשליחת הודעות ומכתבים ליום 19.12.16 אך דבר הדואר לא נדרש. ניסיונות נוספים לאתרו טלפונית לא צלחו.

לאורך התקופה שמיום 13.4.16 ביצע העותר 8 ימי עבודה בלבד.

לאור האמור החליט הממונה על הפקעת עבודות השירות.

בעתירתו הראשונה טען העותר כי החלטת הממונה "ניתנה לא ביושר בלשון המעטה לא בצדק ותחת נימוקים שחוטאים לדף שעליו נכתבו". עוד טען כי התקשר אל האחראית במשרד הממונה, הסביר לה כי הושלך מביתו והוא ישן ברחובות.

ביום 8.3.17 התקיים דיון בעתירה.

לעותר מונה סנגור מן הסנגוריה הציבורית, הדיון נקבע לשעה 08:20. ב"כ העותר טען כי היתה לו שיחה אחת עם העותר ולאחריה נותק הקשר עמו וכן טען כי לא עדכן את העותר על דחיית הדיון ליום 8.3.17. דא עקא, העותר שלא התייצב בשעה שנקבעה לדיון, התייצב בשעה 09:35 לאחר שהעתירה נמחקה. עולה מן האמור כי העותר ידע על מועד הדיון בעתירתו.

העותר הגיש עוד באותו יום עתירה נוספת וזו נקבעה לדיון ליום 29.3.17.

בכתב התשובה נטען על ידי המשיבה כי מלבד האמור מעלה, נעשו מספר ניסיונות ליצור קשר עם משפחת העותר על פי פרטים שמסר ומפיהם נמסר כי העותר אינו נוטל טיפול תרופתי, השתולל ושובר חפצים והמשטרה נאלצה להוציאו מבית דודתו.

ביום 7.2.17 העותר יצר קשר טלפוני עם משרדה של סג"ד זהבה לרנר לאחר שקיבל העתק ההחלטה על ההפסקה המנהלית של עבודות השירות, דרש לשוחח עם הרכזת ומשבקשתו נענתה בשלילה, צעק וגידף בזעם בלתי נשלט את המזכירה במשרד הממונה. שיחות אלה חזרו על עצמן מספר ימים בהן חזר העותר על הגידופים הקשים.

בדיון שנערך בפני ביום 29.3.17 ולאחר שמונה לעותר סנגור מן הסנגוריה הציבורית אשר טען כי ניסה ליצור קשר עם העותר מספר פעמים ללא הצלחה ורק דקות ספורות לפני מועד הדיון הצליח לשוחח עמו, דרש העותר כי הסנגור לא יטען בשמו.

העותר טען כי המפקח חותם כחותמת גומי על הפקעת עבודות השירות, כי בצע רק 8 ימי עבודות שירות מאחר ועבר ניתוח חניכיים והשתלות עצם, כי הוסבר לו שכאשר אדם נפגע במהלך עבודות השירות ובכפוף להמצאת אישורים מתאימים לא יחשב יום היעדרות כיום בו לא עבד, הוא עבר תאונת דרכים לפני מספר שנים ונגרמה לו פגיעה בגב התחתון בזמן עבודות השירות.

עוד טען העותר כי דיווח למשרד הממונה, לבחורה העונה לשם מירי כי נזרק מביתו שלושה שבועות קודם לכן, ובלשונו:

"כששוחתי עם מירי באחד מן הימים הסברתי לה ששבועיים אני ישן ברחובות, בשדות וביערות ובשמש הקופחת וגשם השוטף, אני גר ברחוב וישן עם נחשים וזאבים, ממש ביער", אמנם הוזמן לבדיקת רופא שב"ס אך לא היו לו 8 ₪ על מנת לממן נסיעתו לרופא.

את הזימון לשימוע שלחו לכתובת בה דיווח טלפונית למשרדי הממונה כי אינו מתגורר בה עוד ולפיכך לא הגיע לשימוע.

דין והכרעה:

כאמור, העותר ביצע במשך כשנה 8 ימי עבודות שירות בלבד.

העותר לא התייצב ביום 27.6.16 כדרישת הממונה עם המסמכים הרפואיים לאחר שנעדר תקופה ממושכת מביצוע עבודות השירות תוך שטען כי בידיו אישור מחלה.

כך גם ביום 28.7.16 טען כי קיבל אישור על ימי מחלה עד ליום 7.8.16, נדרש להתייצב אצל הממונה אך לא עשה כן.

ביום 14.9.16 הוזמן העותר לוועדה רפואית שנקבעה ליום 25.9.16, נדרש להביא עמו את כל המסמכים הרפואיים שברשותו ואישור על כשירותו לעבוד אך לא התייצב.

העותר לא הציג כל אישור כי הודיע למשרד הממונה על עבודות השירות כי שינה כתובתו ולא מסר כל כתובת אחרת למשלוח מסמכים, כמו גם לא ניתן היה לאתרו אצל מי שמסרם כאנשי קשר לצורך מסירת הודעות.

ברע"ב 4973/06 **אדרי נ' מדינת ישראל** נפסק בהאי לישנא:

"ראוי להוסיף ולומר, כי בית משפט זה חזר ועמד על כך שעבודות שירות ניתנות בידי נאשם כפריבילגיה, בתורת חלופה מקלה לעונש מאסר בפועל, שעיקרה קידום תכליות שיקום ומניעת חוויה קשה מנאשם הכרוכה בריצוי מאסר בפועל. עם זאת, מקום שנאשם אינו מבצע את עבודות השירות כראוי, ומראה במעשיו כי הוא אינו מקבל על עצמו את עול האחריות הנלווית לחלופת מאסר זו, כי אז הוא עלול לאבד את הפריבילגיה המיוחדת שניתנה לו, ולהתחייב לרצות את יתרת עונשו במאסר ממש (רע"ב 8646/04 הרץ נ' נציב שירות בתי הסוהר, תק-על 2004(3) 2680, פסקה 6; רע"ב 1871/05 נתאנה נ' הממונה הארצי על עבודות שירות, תק-על 2005(1) 3392, פסקה 5; רע"ב 1885/05 עזאם נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(2) 947, פסקה 6)".

וברע"ב 3275/08 **גליקסמן נ' שב"ס** נפסק כי:

" מושכלות ראשונים הם כי "התייצבות לעבודות שירות אינה ענין שבשיקול דעת אלא עונש שנגזר על אדם אשר

יצא חייב בדין" (רע"ב 6029/06 סרי נ' נציב שירות בתי הסוהר (לא פורסם, 25.7.08)). עבודות שירות אינן ניתנות בידי נאשם אלא כפריבילגיה, בתור חלופה מקלה לעונש מאסר בפועל. מקום שנאשם אינו מבצע את עבודות השירות כראוי, ומראה במעשיו כי אינו מקבל על עצמו את עול האחריות הנלווית לחלופת מאסר זו, לא נותרת ברירה אלא לבטל חלופה עונשית זו ולחייבו לרצות את יתרת עונשו במאסר ממש (רע"ב 8648/04 הרץ נ' נציב שירות בתי הסוהר, פסקה 6 (לא פורסם, 23.9.04); רע"ב 1871/05 נתאנה נ' הממונה הארצי על עבודות שירות, פסקה 5 (לא פורסם, 20.3.05); רע"ב 1885/05 עזאם נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (לא פורסם, 24.4.05)).

משלא השכיל העותר לנצל את הפריבילגיה שניתנה לו לבצע את מאסרו בעבודות שירות, אין לו להלין אלא על עצמו.

בנסיבות אלה, הנני דוחה את העתירה.

העותר יתייצב לריצוי מאסרו ביום 18.4.17 בבית סוהר "הדרים" כשברשותו גזר הדין שניתן בעניינו, החלטה זו ותעודת זהות.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לעותר על פי הכתובת שמסר בפרוטוקול הדיון האחרון ולב"כ המשיבה.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ז, 02 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.